

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. április 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. június 17. napján kihirdetett B.3/2006/68. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlott az ítélet 15., 3., 6., 4., 5. és 7. pontjában megjelölt bűncselekményeket a Btk. 12.§. (2) bekezdése szerint folytatólagosan követte el.

Ezért és a terhére megállapított egyéb bűncselekmények miatt az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Az ítéltábla felhívja **1.sz. magánfelet**, hogy az ítéltábla ítéletének kihirdetését követő 60 napon belül igazolja, hogy polgári jogi igényét a polgári bíróság előtt érvényesítette, ellenkező esetben a Győri Városi Bíróság Bny.113/2004/2. szám alatti végzésével elrendelt zár alá vételt fel kell oldani.

Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

### I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a 2008. június 17. napján kihirdetett B.3/2006/68. szám alatti ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében (Btk. 318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (7) bekezdés b/ pont), 2 rb jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében (Btk. 318.§ (1)

bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (6) bekezdés b/ pont), 3 rb nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében (Btk. 318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont), 3 rb nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetében (Btk. 317.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont), 2 rb üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntetében (Btk. 317.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (4) bekezdés b/ pont), gazdasági adatszolgáltatás elmulasztása vétségében (Btk. 299.§) és hitelsértés vétségében (Btk. 330.§). Ezért - halmazati büntetésül - 7 év 6 hónap börtönre, 8 év közügyektől eltiltásra, valamint az építőipari kivitelező, beruházó és építőipari kereskedelmi, szolgáltató foglalkozástól végleges hatályú eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. **1.sz. magánfél , 2.sz.Kft., 3.sz.Kft., 4.sz. Kft., 5.sz. Kft. , 6.sz. Kft., 7.sz. Rt., az 8.sz. Szövetkezet, 9.sz.Kkt.. és 10.sz.Kft.** magánfelek polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította. A vádlottat az ellene 2 rb nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntette (Btk. 318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont) miatt emelt vád alól felmentette. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 167.340 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen vádlott és védője a tényállás 3., 4., 5., 6. és 8. pontjai alóli felmentés, egyebekben enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a tényállás kisebb fokú kiegészítését, a bűnösségi körülmények korrekcióját, egyebekben a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezést változatlan formában fenntartotta. A 10. tényállási pont kapcsán utalt arra, hogy a cselekmény tárgyi súlya jelentéktelen, az 5. tényállási ponthoz kapcsolódóan a **3.sz.Kft..** képviselőjétől nyilatkozatot csatolt, mely szerint az okozott kárt a vádlott a kft. részére teljes egészében megtérítette. A 3., 4., 6. és 8. tényállási pontok vonatkozásában pedig az ítéleti tényállás megalapozatlanságára hivatkozott, álláspontja szerint ugyanis ezen tényállási részek felderíthetetlenek, a tanúvallomások ellentmondásosak, a szállítólevelek alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy milyen értékű árut vett át a vádlott, ezáltal milyen összegű tartozása áll fenn. Ezen túlmenően ezen tényállási pontok esetében a vádlott csalási szándékára sem lehet következtetést vonni, az adott cégekkel szemben tanúsított magatartásának elbírálása a polgárjog keretei közt történhet csak meg. Ezért ezen vádpontok vonatkozásában védenccé felmentését kérte az ellene emelt vádak alól. Az enyhítésre irányuló fellebbezés indokaként a védő a védenccé által közel 4 éve előzetes letartóztatásban töltött időre hivatkozott a megyei bíróság által is megjelölt enyhítő körülményeken túl.

A tényállás 15. pontjában érintett sértetti képviselő a másodfokú nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, hivatkozva arra, hogy az első fokú eljárásban, mint sértetti képviselő és az általa képviselt magánszemélyek a törvényes jogaikat nem gyakorolhatták megfelelő módon.

A fellebbezésre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság a vád kimerítéséhez szükséges teljes körű bizonyítási eljárást lefolytatta. Kétségtelen, hogy a vádból adódóan a tényállás 15. pontját illetően, az eljárásban egyéb érdekeltnek minősülő magánszemélyek, illetve jogi képviselőjük a bizonyítási eljárás során nem érvényesíthették teljes mértékig az eljárási törvényben őket megillető jogosítványokat, ez az eljárási hiba azonban nem olyan jellegű, amely a Be.375.§ /1/ bekezdése szerint az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. Egyéb olyan eljárási hiba sem volt észlelhető az első fokú bíróság eljárásában, amely az ítélet érdemi felülbírálatát nem teszi lehetővé.

A megyei bíróság a tényállás túlnyomó részét mérlegeléssel állapította meg. E körben részletes indokát adta annak is, hogy a vádlott tagadásával szemben miért és mely bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. Bizonyítékértékelő-, mérlegelő tevékenysége okszerű, logikus, így a másodfokú eljárásban alappal nem támadható. Ezért a vádlott felmentésére a fellebbezés iránya szerint nem kerülhetett sor. A történeti tényállás hozzávetőleg másfél éves időszakot ölel fel. Az ennek idején, az első fokú bíróság által a tényállás bevezetőjében vázolt kereskedelmi gyakorlat semmiképp nem adhat alapot a vádlott tevékenységének pusztán polgárjogi megítélésre, nem is arra szolgál, azt a mechanizmust kívánta az első fokú bíróság bemutatni ezáltal, amelynek kihasználásával vádlott a vagyon elleni bűncselekményit elkövethette. Ami a sértett - tanúk vallomását, és a védő által hivatkozott un. belső szállítólevelek valóságtartalmának megkérdőjelezését illeti, a vádlott nem tudott felhozni olyan körülményt, amely az adott időszakra nézve egyéb elfogadható magyarázatul szolgálna az egymás érdekeltségi körén kívül álló sértettek egyidejű büntetőeljárásban való fellépésének. Ezzel együtt a megyei bíróság a sértettek előadását is igen alapos vizsgálatnak vetette alá, megállapítható, hogy azokból csak azokat és olyan mértékben fogadta el, amelyeket minden szempontból megnyugtatóan alátámasztottnak ítélt. A cselekmények több évig tartó sorozatából, jellegéből valóban csak azt az egyértelmű következtetést vonhatta le, hogy az adott ügyletek során a vádlottnak semmilyen lehetősége nem volt a szerződés szerinti teljesítésre, ennek ismeretében, a haszon érdekében egyenes szándékkal tévesztette meg a sértett magánszemélyeket, illetve cégeket. A vádlott által elismert tényállási pontokban írt cselekmények a rendelkezésre álló bizonyítékokon nyugszanak, azok tartalmával teljes mértékig egyeznek.

A tényállást csupán - a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően - annyiban kell kiegészíteni, hogy nem az indokolás, hanem a tényállás / 14. pont / részét képezi, hogy vádlott az ott írt változást a cég székhelye szerinti cégbíróság felé nem jelentett be, mely, mint ügyvezetőnek törvényben előírt kötelezettsége volt.

A másodfokú nyilvános ülésen becsatolt igazolás alapján továbbá azt szükséges rögzíteni még a tényállásban, hogy a vádlott a **3.sz. Kft**-nek okozott kárt megtérítette.

Ezzel a kiegészítéssel a megyei bíróság ítélete teljes mértékig megalapozottá vált, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére valamennyi bűncselekmény esetében. Lényegében helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése és indokolása is. Egyes bűncselekmények kapcsán azonban figyelmen kívül hagyta az első fokú bíróság, hogy az építési anyagok, gabona, illetve készpénz átadására nem egy időben, hanem több részletben került sor, ezért ezek a cselekmények a Btk. 12.§ /2/ bekezdése szerint folytatólagosan elkövetettek. Ennek a bűncselekmény megnevezését és minősítését / Be. 258.§ /2/ bekezdés d/ pontja/ is érintő körülménynek a megjelölése az ítélet rendelkező részében és a jogi indokolásában is elmaradt, ezért azt az ítélet tábla a Btk. 12.§ /2/ bekezdése alapján az ítélet 15., 3., 6., 4., 5. és 7. pontjában írt cselekmények kapcsán megállapította.

A részbeni minősülés változásra figyelemmel a másodfokú eljárásban új büntetés kiszabása vált indokolttá. Ennek során az ítélet tábla részben a megyei bíróság által feltárt bűnösségi körülményeket vette figyelembe az alábbiak szerint:

Kifejezetten csalási bűncselekményeknél nincs helye a vádlott „építőipari hozzá nem értésére” hivatkozni, mint enyhítő körülményre. A bűncselekmény jellegénél fogva ugyanis egyáltalán nem bír jelentőséggel, hogy a vádlott e körben milyen képességekkel rendelkezett. Mint, ahogy a tényállás bevezetőjében a megyei bíróság is bemutatta, az adott ügy sértettjeinek eljárása semmiféle olyan jellegű felelőtlenséget, nekik utóbb felróható magatartást nem tükröz, amely a vádlott javára lenne írható, az építőiparban kialakult gyakorlatnak annak idején mindenben megfelelt. Ezt a bizalmi viszonyt az építőiparban és egyéb gazdasági jogügyletekben érintett egyéb szereplőktől eltérően durván megsértette a vádlott, aki ezt követően családját hátrahagyva - igen tetemes összeggel - elmenekült a felelősségre vonás elől, így ugyancsak nem helytálló az a megállapítás sem az enyhítő körülmények közt, hogy a vádlott „megélhetése, létfenntartása is ellehetetlenült, sőt családi élete is kárt szenvedett”. Ezért az ítélet tábla az ezekre való hivatkozást a bűnösségi körülmények köréből mellőzte. További súlyosító körülmény azonban, hogy a vádlott a cselekményei közel felét folytatólagosan követte el.

A legsúlyosabb bűncselekmény minősítését megalapozó elkövetési érték önmagában több mint ötszörösével meghaladja az ennek megállapításához szükséges összeget. Kizárólag ezért a bűncselekményért ír elő a törvény 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztést. Emellett a vádlott terhére rótt további bűncselekmények tárgyi súlya is jelentős, így az első fokon halmazati büntetésként kiszabott 7 év 6 hónapi börtönbüntetés eltúlzottnak egyáltalán nem mondható, annál enyhébb büntetés kiszabására a másodfokú bíróság sem látott okot, törvényes lehetőséget. Ezért a megyei bíróság által kiszabott főbüntetést tekintette kiszabottnak. Ehhez igazodik az első fokon kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés

tartama is, és maga is úgy látta, hogy a Btk. 56.§-a szerinti foglalkozástól eltiltás is indokolt az adott formában, ebből következően nem hozott ez utóbbiaktól eltérő rendelkezést sem.

Észlelte az ítéletábra, hogy **1.sz.** magánfél polgárjogi igényének érvényesítése érdekében zár alá vétel elrendelést kérte, melynek a Győri Városi Bíróság helyt adott és a Bny.113/2004/2. szám alatti végzésével ez ügyben rendelkezést hozott. A megyei bíróság **1.sz.** magánfél polgárjogi igényét ítéletében egyéb törvényes útra utasította, elmaradt azonban részére a Be.159.§ /4/ bekezdés e/ pontjában írt figyelmeztetés. Ezért az ítéletábra a figyelmeztetést pótolta, s rendelkezett arról, hogy megadott határidő elmulasztása után a zár alá vételt a fenti jogszabályhely rendelkezése szerint fel kell oldani.

A megyei bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek, ezért azokat az ítéletábra a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta. A megváltoztató rendelkezések a Be. 372.§-án alapulnak.

Az ítéletábra a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetése óta előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 99.§-a alapján rendelkezett

G y ő r , 2009. április 2. napján

|                    |                                                  |
|--------------------|--------------------------------------------------|
| Dr.Nagy Zoltán sk. | Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk..Csák Csilla sk. |
| a tanács elnöke    | a tanács tagja, előadó a tanács tagja            |

### **Záradék:**

Ezzel az ítélettel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. június 17. napján kihirdetett B.3/2006/68. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. április 2. napján

.Nagy Zoltán sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: